

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Vita Marini Papae I. Qvi Perperam Martinvs II. Nominatvr.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

ANNO
CHRISTI
881.

NOTÆ IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

* *Finibus Rhemensis parochia.*] Hodie *Fimes* vocitant, celebre opidum martyrio & cultu sanctæ Macræ virginis. Olim *Fines* dicebant, quia in finibus pagi Rhemensis & Sueffionici. Itinerarium vetus. *Augusta Suefforum. Fines. Duocortorum Rhemorum.* Synodi ergo apud martyrium sanctæ Macræ plures habitæ memorantur. Huius autem, in qua versamur, meminit Hincmarus epistola III. capite v. XI. & XXXVII. item epistola IV. capite I. & XVII. & aliis locis. Meminit etiam epistolæ, quæ non exstat, ab hac Synodo directæ ad Ludouicum regem in epistola quam eidem regi scripsit pro electione episcopi Beluacensis.

* *Raptores autem.*] Hincmarus epistola IV. capite XVII. *De rapinis compescendis, & pace restituenda, ex sacris scripturis, ecclesiasticarum legum definitionibus, ac legum sacrarum constitutionibus, sufficienter ex synodali Conuentu apud martyrium beate Macræ nuper habito collecta fratri huius regis nostri nuper defuncto per episcopos misimus.*

VITA MARINI PAPÆ I.

ANNO
CHRISTI
882.

QVI PERPERAM
MARTINVS II. NOMINATVR.

MARINVS Galleſio opido oriundus, poſt triduum ab obitu Ioannis VIII. Kalendis Februariis vnanimi conſenſu totius cleri, non ex diacono ſed epifcopo electus eſt pontifex anno Domini 882. tempore Caroli III. & Baſilii imperatoris. Sedit annum vnum & dies viginti. Hic dum ſanctæ Romanæ eccleſiæ diaconus cardinalis eſſet, miſſus eſt cum Donato atque Leone Conſtantinopolim ad inſinuandam Photio anathematis ſententiam, qua a Nicolao papa percuſus erat. Cum Donato & Stephano tempore Hadriani II. iterato munere legationis apoſtolicæ functus, Conſtantinopoli Photium depoſuit, Ignatium reſtituit, atque ſacroſanctæ œcumenicæ Synodo octauæ præſedit. Bulgari eum ſibi epifcopum dari apud Hadrianum II. inſtiterunt; ſed non impetrarunt. Creatus a Ioanne pontifice epifcopus, tertiam legationem obiturus, tertio miſſus eſt Conſtantinopolim, ad ruinam illam reparandam, quæ per Petrum, Paulum & Eugenium tres ſedis apoſtolicæ iſtuc pro Photio reſtituendo ad Synodum ablegatos facta

Quæ ſequuntur vitæ pontificum, ex cardinalis Baronii annalibus aliisque horum ſæculorum ſcriptoribus ſunt collectæ per Scuerinum Binium. Marinus quando pontifex factus? Ante pontificatum quid geſtum ab eo?

erat. Cumque ibidem summa animi constantia coram Basilio imperatore, cuncta quæ prædicti tres legati perperam gesserant, irrita reddidisset, triginta diebus, inquit Stephanus in epistola ad Basilium imperatorem, carcere detentus fuit. Hac confessionis gloriosa corona redimitus, ab eodem Ioanne VIII. ablegatus est ad Athanasium Neapolitanæ urbis episcopum & principem, ut si fœdus, quod ille cum Saracenis initum habebat dissolueret, eundem Athanasium a sententia excommunicationis, quæ Synodali iudicio in eum lata erat, absolueret. Fuisse eundem sedis apostolicæ arcarium indicat Ioannes papa epistola 294. In initio pontificatus sui Photium, omniaque eius acta ad munus episcopale spectantia, damnauit, atque acta Conciliabuli pseudooctauæ plane reprobauit. Qua de causa Basilius imperator grauiter offensus, furore graui incensus, Romam scribens dicebat, Marinum non esse pontificem, eo quod alterius ecclesiæ episcopus iam ante ordinatus fuisset, aliaque multa aduersus eundem papam sanctissimum effutiens, solio pontificio eum deiicere satagebat. Quid autem pro eodem defendendo Stephanus papa successor Marini ad Basilium rescripserit, ex epistola eiusdem Stephani infra patebit. Ea, quæ Ioannes papa perperam egerat, rescissurus, inter alia Formosum episcopum Portuensem munere apostolatus apud Bulgaros præclare functum, ac aliarum legationum meritis exornatum, quem Ioannes episcopatu deposuerat, & iuramento obstrinxerat, se nunquam ad sedem episcopalem rediturum; sed laica communione contentum deinceps quieturum, in Urbem & episcopatum reuocauit, atque eundem in pristinum statum restituit. Qua de causa a Ioanne depositus, quove modo a Marino restitutus fuerit, non constat: potuit sine dubio eum a iuramento iniuste exacto absoluisse, & sententiam Ioannis papæ velut iniquam, priuatoque affectu fortasse prolatam, retractasse. Vtrum horum factum fuerit, incertum est; ideoque mirum, quod rerum gestarum ignari, ob reassumptum pontificatum Formoso obloquantur. *Hæc ex diuersis epistolis pontificum Baronius. Fulconi Rhemenfi archiepiscopo, qui Hincmaro surrogatus erat, post emissam orthodoxæ fidei professionem, pallium concessit. Flodoardus in vita Fulconis.* Scholam An-

Marinus fit
gloriosus
confessor
Christi.

Quid pon-
tifer fecerit?

Formosum
restituit.

glorum Romæ existentem rogatu Aelfredi regis a tributo liberam fecit. *Matthæus Westmonasteriensis*. Cumque locis omnibus supra allegatis Marinus nominetur, recte Platinam erroris redarguit Onuphrius, quod aliter quam Martinum appellantes similitudine nominis deceptos esse scribat. Huius temporibus, Northmanni Treuirorum, Tungrorum, Vbiorum, aliorumque circumiacentium populorum vrbes & opida incendiis & rapinis deuastarunt. *Ex actis sanctæ Gudilæ & annalibus Francorum Baronius*. Photius schismaticus hoc tempore Aquileiensi archiepiscopo imperito & schismatico de processione Spiritus sancti respondens, causam dedit, quod sicut iam diu ante hæc tempora Hispaniarum & Galliarum ecclesiæ; ita etiam ad retundendam Photii eiusque sectariorum de processione Spiritus sancti hæresin, Romana ecclesia additamentum illud, *Filioque*, ad symbolum Constantinopolitanum posterioribus hisce sæculis adiecerit, & in ecclesia publice decantauerit. Quo tempore & fine, quove auctore & modo id factum fuerit, ex Ætheriano, & Concilio Florentino refert Baronius anno 883. numero 34. & sequentibus. Marinus apostolico munere laudabiliter perfunctus migravit ex hac vita xv. Kalendas Februarii anno Redemptoris 884. cum in pontificatu annum vnum & dies viginti sedisset. Post obitum eius sedes biduo vacauit.

Sine Marinus, an Martinus nominandus?

Marini obitus quando factus?

P R I V I L E G I V M

M A R I N I P A P Æ I.

MONASTERIO SOLEMNIACENSI CONCESSVM.

Marinus episcopus seruus seruorum Dei dilecto abbati Danieli ex cœnobio sancti Petri Solemniacensis, quod olim a beato viro Eligio est constructum, successoribusque tuis, ac monachis inibi nobiliter degentibus, in perpetuum.

CONVENTIT enim nostro pontificio, vt quantum præ omnibus eminent dignitate, tanto supra vniuersos eniteat serenissima pietate. Postulastis itaque a nobis, vt præfatum cœnobium sub defensione ac tuitione beatorum apostolorum Petri & Pauli ac nostra statueremus, sicut factum legimus ab antecessore nostro beato viro papa, po-

stulante nobilissimo Francorum rege Dagoberto, & constructore ipsius loci sanctissimo viro Eligio episcopo Nouiomagenfi, quatenus quieti ac tuti esse per futura tempora valeatis. Nos vero, vestram sanctitatem agnoscentes, vestraque religioni assensum præbentes, tanta alacritate læto animo concedimus, quanto vos Deo propinquiores in sacra conuersatione cognoscimus fore. Igitur iuxta petitionem vestram, huiusmodi priuilegium præsentis auctoritatis nostræ decreto eidem venerabili monasterio vestris futurisque temporibus indulgemus, concedimus, atque confirmamus. Et sicut nobilissimus Francorum rex Dagobertus, & gloriosissimi Augusti, Carolus & filius eius Ludouicus, & filii & nepotes eorum, Carolus imperator, & eiusdem Caroli filius Ludouicus, nec non & Karlomanus Ludouici filius, qui nunc regnum Francorum feliciter gubernare videtur, ducti diuino amore, de villis ac facultatibus seu stipendiis propriis, vel quolibet modo ibi a fidelibus viris condonata res, vel a vobis quoquomodo acquisita sunt, sicut in præceptis prædictorum regum continentur, vel in charta eiusdem monasterii fundatoris insertum est, scilicet Eligii episcopi, omnia illibata & inconuulsa nostræ auctoritatis priuilegio confirmamus. Damus etiam licentiam, propter persecutionem infidelium Christianitatem deuastantium, munitionem ibi fieri. Constituimus alia auctoritate beati Petri, vt nullus regum, nemo antistitum, vel abbatum, seu quilibet sua prædicitæ dignitate, de iis quæ in prælibatis præceptis continentur, vel in futuro ab eis, vel a quibuslibet de proprio fuerint his specialibus vsibus iure collata, sub cuiuslibet causâ occasione siue specie, quidquam minuere vel auferre, vel aliis quasi piis causis pro suæ auaritiæ excusatione præsumat concedere. Sed cuncta, quæ vsibus monachorum vel ecclesiæ oblata sunt, vel offerri contigerit, perenni tempore absque vlla inquietudine ipsis, quibus concessa sunt, profutura permaneant. Statutum etiam, vt nullus episcoporum, seu comitum, mansionaticum ibi, vel paratas, vel stationes requirere seu exigere præsumat: sed liceat seruis Dei sine aliqua inquietudine Deo seruire, & hospitalitatis benevolentiam, prout eis libuerit, cunctis fidelibus impendere. Placuit huic paginæ inferi, vt obeunte abbate præ-

prædicti cœnobii, nullus ibi, quacumque subreptionis ambitione, abbatem statuere præsumat, nisi quem eiusdem loci monachi secundum authenticam & regularem institutionem ex seipsis elegerint ordinandum. Si quis autem hanc paginam constitutionis agnoscens contra eam venire tentauerit, sit alienus a sacratissimo corpore Domini Iesu Christi, & nisi præsumpta correxerit, vel male ablata non restituerit, ultionem cum Iuda proditore excipiat, & beatum Petrum sentiat hostem. Cunctis autem eidem loco iusta seruantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatinus & hic fructum bonæ actionis inueniant. Scriptum per manum Zachariæ scriniarii sanctæ Romanæ ecclesiæ mense Maio, indiçtione prima. Bene valet. Pridie Idus Iunias, per manum Valentini ecclesiæ Portuensis episcopi, regnante in perpetuum Domino Deo nostro. Anno pontificatus domni Marini vniuersalis papæ primo, indiçtione prima.

V I T A

HADRIANI PAPÆ III.

ANNO
CHRISTE
884.

HADRIANVS III. natione Romanus XIII. Kalendas Quando pontifex factus Februarii anno Redemptoris nostri 884. temporibus Caroli III. & Basilii imperatoris creatus est pontifex: sedit annum vnum, menses tres, dies decem & nouem. Solicitatus a Basilio imperatore vt cum Photio in rebus Photium execratus est. fidei & religionis communicaret, non tantum non petitioni eius acquieuit, verum exemplo prædecessoris sui Marini eundem tamquam laicum acerrime est infectatus. Quo facto imperator grauissime contra eum commotus, hostiles ei literas contumeliis plenissimas transmisit. Hadriano prius hac vita defuncto, quam literas imperatoris minacillimas accepisset, accepit eas Stephanus, reddiditque ad Basilium eam epistolam, quam supra in appendice octauæ Synodi impressam inuenies.

De electione pontificis decreuit, ne in ipso creando Res sub Hadriano gesta. imperatoris auctoritas expectaretur; idque ideo, vt clerici & populi libera sint suffragia. Eius tempore Cassinense monasterium a Saracenis incensum esse scribit Leo

Concil. Tom. 24.

T t t